

PROTOKOL HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

POSUDEK OPONENTA

JMÉNO STUDENTA: **Karolína Linhová**

NÁZEV PRÁCE: Mezinárodní trestní soudnictví jako prostředek udržování pořádku v mezinárodním systému

HODNOTIL: *PhDr. Mgr. Petr Jurek, Ph.D.*

1. CÍL PRÁCE (jaký byl a do jaké míry byl naplněn)

Autorka vymezuje cíle práce na s. 7 ve formě tří otázek. První dvě jsou čistě deskriptivní a směřují k zařazení na časovou osu, třetí je formulována nesrozumitelně ("jaké okolnosti ... a co je ovlivnilo?"). Pokud jako obecný záměr práce přijmeme obecnou deskripci faktorů které ovlivnily formování Mezinárodního trestního soudu, pak lze konstatovat, že cíl práce byl naplněn přinejlepším zčásti a se zásadními výhradami k obsahovému zpracování.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita vlastní práce, vhodnost příloh)

Nejvýraznějším rysem práce z obsahového hlediska je její značná tematická roztříštěnost a neuspořádanost. Vnitřní logika textu a jeho směřování není jasné - autorka nejprve řeší vliv vybraných mezinárodně-politických mezníků na formování mezinárodního trestního soudnictví, aby následně nelogicky do textu včlenila několik stran věnovaných třem pojmům, které (každý jinak) určitým způsobem souvisí s problematikou mezinárodního trestního soudnictví (není jasné, proč se autorka věnuje právě těmto konceptům, stejně tak mohla řešit řadu jiných). Následně se autorka zaměřuje na Mezinárodní trestní soud (který by vydal na samostatnou bakalářskou práci), přičemž bez jasného zdůvodnění vyčleňuje zvláště kapitolu o roli Kofiho Annana, zatímco jurisdikční či institucionální aspekty činnosti Mezinárodního trestního soudu řeší jen okrajově. Následuje závěrečná kapitola, v níž autorka otevírá opět značně široké téma postojů států k Mezinárodnímu trestnímu soudu (toto téma by rovněž bylo možné bez obtíží zpracovat jako samostatnou bakalářskou práci). V rámci kapitoly řeší postoj tří aktérů - USA jsou začleněny ze zřejmých důvodů, důvod zařazení Kanady a zejména Norska již tak zřejmý není.

Z uvedeného vyplývá, že autorka se zaměřila na příliš velké množství témat, což jí neumožňuje dostat se k podstatě problémů. Dobře je to vidět např. na kap. 2.6.3 nebo 4.3.1., které kvůli svojí stručnosti podstatnou část problematiky zcela opomíjejí či zkreslují. Naopak některá klíčová témata autorka neřeší (např. pravou retroaktivitu tribunálů po druhé světové válce, která byla zásadním impulsem pro úvahy o stálém trestním soudu v mezinárodním systému).

Mimo strukturální problémy je výrazným nedostatkem také přítomnost řady zavádějících nebo přímo chybných tvrzení - viz např. tvrzení na s. 8 o tom, že OSN je považována za úspěšnou proto, že většina států světa je jejím členem; chybné užití pojmu mezinárodní trestní právo na s. 8; "všichni byli unaveni ..." (s. 21); Norsko se díky své neutralitě ... (s. 43); jako většina evropských a mezinárodních institucí ... sídlí v Haagu (s. 35), Římského statusu (s. 36 - má být statutu), americkým vojákům nehrozí žádný trest (na s. 41 - samozřejmě že hrozí, dle amerického práva, které mimochodem postihuje širokou škálu jednání, které Mezinárodní trestní soud neřeší) apod. Tyto a mnohé další omyly a zjednodušení autorku usvědčují z toho, že se v některých aspektech problematiky dostatečně neorientuje.

Na řadě míst, zejm. v souvislosti s činností OSN, má autorka tendenci nahrazovat argumentaci černobílým viděním problémů (OSN je úspěšná, dělá svou práci dobře), takový přístup ale neodpovídá stanoveným cílům. Podobným případem je například kontrastování "zlého" Bushe ml. a "hodného" Obamy, kdy autorka ignoruje

fakt, že se možná změnila rétorika, ale výsledek zůstává stejný.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, kvalita citací a používané literatury, grafická úprava)

Jazykový projev autorky se vyznačuje častým vkládáním hodnotících výrazů bez náležitého zdůvodnění (bohužel, ukrutné, zlo apod.), čímž autorka vykračuje z hranic odborné analýzy.

Práce vychází z průměrně zpracované rešerše, na některých místech textu se autorka příliš spoléhá na literaturu z oboru mezinárodního práva (navíc často učebnicového typu) namísto mezinárodně-vztahové reflexe problému. Na zdroje je řádně odkazováno.

Grafická úprava práce odpovídá stanoveným požadavkům.

4. STRUČNÝ CELKOVÝ KOMENTÁŘ (silné a slabé stránky práce, zdůvodnění níže uvedeného hodnocení)

Celkový dojem z předložené práce není pozitivní. Autorka neprokázala dostatečnou orientaci v problému, nezvládla práci logicky strukturovat a vytyčit si ucelený postup naplnění stanovených cílů, mimoto se zaměřila na příliš velké množství témat.

Práce je v současné podobě dle mého soudu přinejlepším na hranici akceptovatelnosti a to pouze v případě, že autorka v rámci obhajoby komisi precizním výkonem přesvědčí o své vynikající orientaci v problému.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY URČENÉ K ROZPRAVĚ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři)

Proč má Evropa historicky tak zásadní úlohu na formování mezinárodního trestního soudnictví (tvrzení ze s. 13)?

Jaké existují v současné době skutkové podstaty mezinárodních zločinů, podle nichž může Mezinárodní trestní soud odsoudit představitele státu?

Co autorka míní střetem zájmů zmíněným na s. 36 dole?

Jak autorka došla k závěru, že popularita Soudu neustále roste (s. 38)?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA:

MEZI DOBŘE A NEVYHOVĚL/A

DATUM: 16. května 2016

PODPIS: